

QRX nr 3/97

Utskick från SUNDSVALLS RADIOAMATÖRER
Box 173, 851 03 SUNDSVALL, POSTGIRO 79 16 23-2
Hemsida: <http://www.sk3bg.se>

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil:	SM3GQP Gullik Tjernström
Bor:	Villa på Kompassvägen, som ligger på norra delen på Alnön
Ålder:	41 år
Civilstånd:	Sambo med Anna-Maria och deras två barn 3 och 9 år gamla
Yrke:	Systemingenjör på Telia Engineering på Bankgatan i Sundsvall

Gullik är radioamatören som vet hur det känns att börja om med en hobby flera gånger, beroende på att det just är en hobby, och hobbyn får olika tidsdisponering vid olika tidpunkter. Gullik är radioamatören som lärt sig att utforska vågutbredningarna, och som vet att vägen till att hålla igång hobbyn ibland beror på att andra radioamatörer finns till hands som kan sporra när det behövs. Hade jag inte haft amatörradiokompisen Tord, SM3EVR så hade jag kanske inte varit så aktiv idag, jag hade kanske inte ens varit radio-

amatör säger Gullik, sedan gäller det att ha en förstående partner som Anna-Maria, för det är inte alla för-unnat att ha en YL som Anna-Maria som försöker förstå vilken tid det stundvis tar att utforska denna fina hobby.

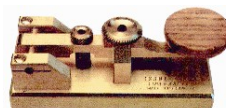
Gullik, vad var det som gjorde Dig intresserad av radio?

Vid tolv års ålder hade jag en kusin som höll på att DX:a på mellanvåg och kortvågsbanden. Min pappa Rune såg mitt intresse och köpte en TRIO kortvågsmottagare till mig. Med den radion blev det premiär att lyssna på amatörradiobanden

. När jag började gymnasiet så träffade jag Tord, SM3EVR, som så ivrigt inspirerade mig. Hösten 1974, jag var då 18 år, åkte jag upp på LV5 i Sundsvall och avlade mitt C-certifikat.

Minns Du Ditt första kortvågs-QSO?

Ja det gör jag, jag minns även hur nervös jag var, när jag knackade på telegrafnyckeln. Det

blev ett QSO med SM5EKS på 80 meter telegrafi med min hembygda kristallstyrda sändare på 10 watt. Det fantastiska är att första QSO:et kördes från exakt det rum som idag är mitt radiatorum. Det förhöll sig så att jag ville visa Anna-Maria min hobby så jag släpade med mig prylarna och monterade upp dem i hennes föräldrahem, ett hem som vi övertog från hennes föräldrar 1987. Inte visste jag då att det här skulle bli mitt framtida radioschack säger Gullik och samtidigt ger Anna-Maria Gullik ett ömt ögonkast. (Jag kan se och förstå på deras kroppsspråk att många nostalgiska tankar dök upp, troligtvis mer än vad som kan sägas med ord.)

Därefter köpte jag SM3EVR:s Heathkit DX-60. Under min militärtjänst på LV5 samma år blev det många QSO:n med signalen SL3AI.

Vad hände därefter på amatörradiofronten?

Det blev uppehåll till 1982, åter igen inspirerade Tord mig, vilket resulterade i att jag köpte hans Drake R4C och T4C, då jag åter upptog min hobby. Efter 7-8 år kändes det som att börja om från början igen om än bara för ett kort tag. Jag studerade vidare och vi flyttade in här 1987 och 1989 tog jag åter upp hobbyn för tredje gången, åter igen känslan att vara en nybörjare. Vid halvårsskiftet 93 så skulle Televerket bolagiseras och bli Telia, samtidigt läste jag i tidningarna att våra certifikat förmodligen skulle heta någonting på CEPT 1 eller 2. Oklarheter fanns om den nyinrättade myndigheten PTS (Post- och Telestyrelsen), ny radiolag skulle skrivas och deras regelverk skulle ses över. Turbulensen kring detta fick mig att hårdträna för A-certifikatet och maj 1993 avlade jag provet i Timrå där de andra kursdeltagarna hade tränat för amatörradiocertifikat.

Vad tycker du är bäst med hobbyn?

Man får träffa och prata med många människor världen över, skaffa sig kompisar, utvinna tekniskt kunnande i vågutbredning, solcyklar, antenners konstruktion och så är det ju lite "spänning" också och så att köra QSO:n.

Har du kört många QSO:n?

Det är väl egentligen de senaste fyra åren jag kört omkring 1000 QSO:n per år, alla på telegrafi och på alla band, men med förkärlek till 160 meter. Försommaren 1993 började jag köra på 160 meter och det är som någon amatör har sagt: "En gång 160 meter alltid 160 meter, Top band for ever".

Varför?

Här "brottas" jag med mina egna funderingar mellan QSO-körandet. 160 meter liknar inget annat band, mina samlade erfarenheter ger mig två typer av konditioner: Den ena är: Linjär, avståndet i proportionen till uteffekt vilket gör att man inte kommer så långt på ca 100 watt som jag kör. Den andra är: Hög ingångsvinkel och det blir det när en viss typ av konditioner uppstår. Man lär sig när de olika förutsättningarna erbjuder möjlighet att vara igång på 160 meter.

Hur ser det ut i radiatorummet?

Mycket enkelt, en Kenwood TS 940 som jag köpt från AFR Electronics här i Sundsvall, ett packet-modem, 2 meter och en enkel dator. På antenn-sidan har jag satt upp en horisontell loop för 160/80 meter en lopps som ser ut som en kvadrat med 41 meters sida ca 18 meter upp i luften. Den loopen kan jag köra på alla frekvensband, den går bäst på 160 meter och ger ca 6 dB förstärkning jämfört över en dipol.

Hur har Du klarat att sätta upp en sådan antenn ?

Skrattande säger Gullik.....Med fiskelinor, kastspö och framförallt pilbåge, av någon anledning är det oftast tredje pilen som bruka sitta som den ska, i tall- och grantopparna säger Gullik, dessutom har jag några slopers och vertikaler i trädfloran runt om mig, allt för 160/80 meter.

Är det några speciella QSO:n du minns?

Året var 1982 jag låg och ropade CQ på 15 meter och fick svar av FO8DF från Polynesian, det var så otroligt så att jag inte trodde det var sant på en dipol för 80/40 meter som för tillfälligt var avstämd på 15 meter. När det var slut på QSO:et utbröt en fantastisk "pile-up" efter honom. Kort därefter fick jag hans QSL direkt via posten där han bad att jag skulle skicka mitt QSL på samma vis.

Jag minns också ett misslyckat QSO på 160 meter som jag försökte köra 4S7 från SRI LANKA. Han fick inte mitt P i SM3GQP trots ivriga försök till att sända P P P P P P P P P P. Men det är ju det här som är tjustringen med hobbyn, säger Gullik, med ett glatt leende, det är ju trots allt en hobby. Det har ju ändå hunnit bli 114 länder på enbart 160 meter och enbart 100 watt.

Du som är systemingenjör, hur tror Du att vår framtida amatörradiohobby kommer att se ut?

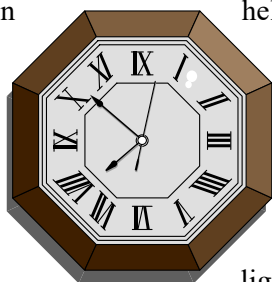
Nu är vi inne på en intressant fråga säger Gullik. Jag arbetar ju med intressanta saker på Telia, just nu utvecklar vi nästa generation av INTERNET, ett SUPERNET i broadcast-kvalite med många kundvänliga applikationer.

Jag tror definitivt att hobbyn har en framtid, men kanske inte exakt som idag, jag tror på andra varianter som kan utövas av amatörer, ex.vis internet-telefoni. Jag har själv provat att via internet komma ut via VHF repeatrar i USA och köra en ny form av QSO-trafik, en annan form är video-supernet. Men jag tror också på dess motsats att kortvågsbanden får en renässans en bit in på 2000-talet. Idag är det väldigt "hot" att DX:a på mellanvägen vilket avtog på tidigt 60-tal. 2000-talets ungdomar kommer förmodligen att vilja söka det traditionella sättet att köra radio, när den vardagliga tillvaron bara omges av datorer i olika former.

Jag tror att framtiden blir en blandning av PC och Radio i kombination. SSTV Slow Scan Television är ett sådant bra exempel. För framtidens människor vill ha både bild och ljud i sin QSO-trafik på banden.

Jag frågar Anna-Maria. Är det någonting Du önskar Dig av radiohobbyn?

Jag har många gånger funderat varför inte radioklubben försökt anordna en träff för alla YL/XYL på klubben. Det skulle vara intressant att möta andra YL/XYL:s, för jag tror att vi har en hel del gemensamt. Ta det

här när man berättar att maten är klar. Efter ett antal år har man lärt sig att orden *Vänta en stund, Kommer snart, En minut bara* och alla dessa uttryck egentligen betyder "allt från

någon timma till t o m nätter och dygn". Jag tror att det och mycket annat skulle kunna vara ett stort samtalsämne en sådan kväll.

Sedan är det naturligtvis intressant att möta människor, människan bakom denna SM3-signal vars hustru säkert betyder en hel del i tålmod etc för alla de QSO:n som körs. Jag tror att en sådan kväll skulle kunna innehålla många skratt. Ibland kan vi ha främmande, till slut är det någon av gästerna som frågar: "Vart tog Gullik vägen?" då kan jag 100% säga, titta in i radiorummet, för det är en säker 100:a oddsare!!!

Inför gästerna kommer sedan förklaringen från Gullik, Jag såg en "spot" på clustret...

Efter denna förklaring är förvirringen total...

Sen kan jag ju naturligtvis se glädjen i denna hobby, så det är bara att önska att det sista sinne en radioamatör mister är hörseln!!!

Vid pennan SM3FJF / Jörgen

